

การเมือง (กึ่งถูกทาง)
(จึง) นำการทหาร (ได้ถูกต้อง)
Professional Forum
www.our-teacher.com
July 4, 2009

พันเอก สุทัศน์ จารุมณี
รองผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ ๔

“การก่อความไม่สงบ” (Insurgency) เป็นผลของสภาวะกดดันแบบ “Magma” ที่ไร้ทางออกจนกระทั่ง “เหลื้ออด” แรกกดดัน อาจมาจากการเมือง, เศรษฐกิจ, สังคม, การทหาร, เชื้อชาติ, ศาสนา, วัฒนธรรม, ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ แต่ในการ “แสดงผล” ของสภาวะเหลื้ออดนั้น มันจะระเบิดออกมาด้วย “Lava”, แผ่นดินไหว, ภูเขาถล่ม, ก๊าซ, ความร้อน และกลุ่มควัน อย่างไรก็ตาม (Spill over) ไม่จำกัดขนาด, ขอบเขต และทิศทาง การระเบิดของภูเขาไฟ หมายถึง Magma ปฏิเสธการทนอยู่ในสภาพเดิมของตัวเอง แต่ในการก่อความไม่สงบนั้น เป็นการปฏิเสธอำนาจรัฐ – ทั้งหมด หรือบางส่วน ไม่ยอมให้อำนาจนั้นคงอยู่อย่างเดิมอีกต่อไป

แม้ว่า “มูลเหตุ” มาจากหลายด้าน “การต่อสู้” ครอบคลุมทุกอย่างตั้งแต่ ด้วยกระบวนการกฎหมาย และการเมืองเอง ตามปกติ (เท่าที่จะพลิกแพลงได้) – การบ่อนทำลาย – การโฆษณาชวนเชื่อ – อาชญากรรม – การก่อการร้าย – สงครามกองโจร – สงครามประชาชน – สงครามกลางเมือง – จนถึง สงครามตามแบบ และเกิด “ผลกระทบ” รอบด้าน อย่างไม่จำกัด

ขอบเขต แต่ต้องตระหนักในความจริงว่า “เป้าหมาย” ของการก่อความไม่สงบนั้น อยู่ที่ การเมือง นั่นเอง

นั่นคือ ความจริงเชิงประจักษ์ หรือปรากฏการณ์ (Phenomenon) ที่สัมผัสได้จริง ของการก่อความไม่สงบที่เหมือนกันทั่วโลก และ สถานการณ์รุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของเรานั้น ทั้งมูลเหตุ – การต่อสู้ – ผลกระทบ และเป้าหมาย ก็ไม่ต่างไปจากนั้น

ว่าโดย มูลเหตุ ไม่ว่าจะอ้างเรื่อง อัตลักษณ์, ประวัติศาสตร์, ศาสนา หรือ เพียงเรื่อง ความเป็นธรรม/ความยุติธรรม

ว่าโดย เป้าหมาย ไม่ว่าจะอยู่ที่ การแบ่งแยกดินแดน, การแยกเป็นอิสระในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง หรือไม่มีเรื่องเหล่านั้นเลย เพียงต้องการ ความเป็นธรรม เท่านั้น

ก็ต้องนับว่า ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงรอบด้าน และไม่ว่าผู้คนในประเทศนี้ จะยังคงทุ่มเถียงกันว่า มันเป็นเรื่องการแบ่งแยกดินแดน หรือเรื่องความเป็นธรรม หรือเรื่องผลประโยชน์ หรือนิยายเรื่องการสร้างสถานการณ์ แต่ความตาย, ความเสียหาย, ความหวาดกลัว และความแตกแยก ในปัจจุบัน ย่อมหมายถึงความพยายามที่มุ่งต่อ “การเมือง” อย่างแน่นอน เพียงแต่ว่า อยู่ในระดับใด – ตั้งแต่ เรียกร้องความสนใจทางการเมือง, ทำลาย, ปฏิเสธ หรือมุ่งล้มล้างอำนาจรัฐในพื้นที่นั้น สภาพสิ้นสุดของปัญหา -- คำตอบสุดท้าย จึงอยู่ที่ “การเมือง”

คำว่า “อยู่ที่การเมือง” จึงนำมาสู่การใช้คำที่ง่ายในการพูด แต่ไม่ง่ายต่อความเข้าใจว่า “การเมืองนำการทหาร” (แท้จริงแล้ว การเมืองต้องนำทุกอย่าง ไม่เฉพาะการทหาร เพราะการก่อความไม่สงบต่อสู้กันในทุกมิติ) เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในบริบทนี้ ต้องเปรียบเทียบกับ

รักษาพยาบาลผู้ป่วย ซึ่ง “ความเจ็บป่วย ต้องนำ การแพทย์” คือ แพทย์ จะทำอะไร ขึ้นอยู่กับ เชื้อโรค และสภาพร่างกาย/จิตใจ/อาการเจ็บป่วย ของคนไข้ นั่นถูกต้องแล้ว

แต่ ไม่ถูกต้องเลย ที่ใครจะเข้าใจว่า แพทย์ ต้องทำอะไรตามใจ คนไข้ ความต้องการของคนไข้ที่ดี (ที่ยังอยากมีชีวิตอยู่ต่อไป) คือหายจาก ความเจ็บป่วย ความต้องการ/วัตถุประสงค์ทางการเมือง (Political Objective) ที่ดี คือ บुरณภาพแห่งดินแดน และประโยชน์สุขของประชาชน แพทย์ต้องยึดถือเอา การหายจากความเจ็บป่วยของคนไข้เป็นหลัก (แม้ ต้องขัดใจคนไข้บ้างก็ตาม) ฉันทิ ทหาร ก็ต้องยึดถือเอา “วัตถุประสงค์ทางการเมือง” ที่ถูกต้อง/ชอบธรรมเป็นหลัก ฉันทัน

ดังที่ได้กล่าวแล้ว ในเมื่อฝ่ายก่อความไม่สงบ มุ่งผลลัพธ์ในมิติ การเมือง แต่กลับไปต่อสู้อย่างไม่ชอบธรรมในมิติอื่นๆ ดังนั้น ด้านการเมือง ต้องเป็นฝ่ายยืดหยุ่น ในการแก้ไข/ปรับปรุงตัวเอง และให้อีกาสแก่ผู้ก่อ ความไม่สงบ ด้วยแนวทางที่เหมาะสม ให้สามารถ “นำเรื่อง” ของตัวเอง กลับเข้าสู่กระบวนการแก้ไขที่ถูกต้องทางการเมือง แต่ในด้านอื่นๆ ที่ต้อง ยืนหยัดนั้น รัฐบาลต้องดำรงความถูกต้อง/ชอบธรรม ภายใต้อหลักกฎหมาย, หลักการ และค่านิยมประชาธิปไตย ทำทุกอย่างเพื่อยุติการกระทำที่อำมหิต และขัดขวางการกระทำใดๆ ที่จะทำให้ชาติต้องสูญเสียบुरณภาพแห่ง ดินแดนนั้น ให้ได้

หากฝ่ายการเมืองไม่ทำการในส่วนที่ควรยืดหยุ่น ก็เท่ากับยิ่งเพิ่ม สภาวะ “ไร้ทางออก” ให้กับฝ่ายก่อความไม่สงบมากขึ้น ฝ่ายนั้น ก็จะมี ยิ่งเพิ่ม “แรงกระทำ” ในมิติอื่นหนักขึ้น รวมถึงการกระทำเพื่อสังสม “สภาวะ ความสิ้นหวัง และสะพรึงกลัว” ให้เกิดขึ้นในจิตใจของประชาชนมากยิ่งขึ้น

ขณะเดียวกัน ก็เพิ่มแรงกดดันอื่นๆ ต่อรัฐบาล ในหลากหลายรูปแบบ โดยกลุ่มบุคคลต่างๆ -- ที่เป็น มิฉฉาปฏิญญา จนกระทั่ง วันหนึ่ง -- ประชาชนนั่นเอง ที่หวาดกลัว/หมดที่พึ่ง/สิ้นหวัง และหลงผิด อาจร่วมกันกดดันรัฐบาล ให้จำเป็นต้องยอม ในสิ่งที่ควรยืนหยัด ในที่สุด

ร้ายยิ่งไปกว่านั้น หากยอม **ยืดยุ่น** ในส่วนที่ควร **ยืนหยัด** -- จะเป็นด้วยเสียรู้, เห็นผิด, ยึดติดลัทธิยอมจำนน หรือเพื่อคะแนนเสียง/ประชานิยม ก็อย่างยิ่งพ่ายแพ้อย่างเฉียบพลัน

บทความนี้ ขอจบลงด้วยการกลับคืนสู่แวดวงของ **ทหารอาชีพ** และสรุปด้วยคำถามว่า “เราจะใช้กำลังทหาร ให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมือง อย่างไร?”